

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

25e jaargang nummer 4

december 2015

Christus ons Leven

door Dr. Andrew Murray (1828-1917)

"Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft." Gal. 2:20

Christus vóór ons en Christus ín ons.

Zie hier het tweevoudig geheim van een vruchtbaar Christelijk leven.

Enerzijds: Ik leef door het geloof van de Zoon van God Die mij heeft liefgehad, en Zichzelf *voor mij* heeft overgegeven. Anderzijds: Ik leef niet meer; Christus leeft *in mij*. Het eerste *voor mij*, wijst op wat het onwankelbaar fundament is van onze hoop; Christus is een vloek geworden voor ons, dragende onze zonden. Het tweede *in mij* wijst ons op de levenskracht waarmee Christus in ons door Zijn inwoning, het werk van onze zaligheid dag aan dag volbrengt.

De meeste Christenen komen niet verder dan het eerste *voor mij*. Zij zoeken in dat geloof door de liefde te worden opgewekt om geheel voor Christus te leven. Maar het gelukt hun niet. In dat woord heeft men wel de wortels van de

levensboom. Maar daar is meer nodig, eer men vruchten kan dragen; er moet zijn een stam met zijn takken, en dit is wat wij allen hebben kunnen in volle mate, wanneer Christus werkelijk in ons hart zo woont door het geloof, dat Hij ons leven is.

Wij zien dit vooral in wat de Heere gezegd heeft in de laatste nacht van Zijn leven omtrent ons blijven in Hem en Hij in ons. Dat zou wezen de openbaring van Hem in ons hart door de Heilige Geest, die Hij beloofde. "In die dag zult gij weten dat Ik in Mijn Vader ben, en gij in Mij, en *Ik in u*." Dan belooft Hij dat Hij door de Geest Zich aan ons zou openbaren, en Hij en de Vader in ons woning zouden maken. Gelijk Hij dan in hfdst. 15 herhaaldelijk zegt "Blijf in Mij, en *Ik in u*". "Ik ben de wijnstok, en gij zijt de ranken; die in Mij blijft en *Ik in hem*, die draagt veel vrucht".

Deze woorden leren ons dat gelijk de rank altijd in de wijnstok moet blijven en de wijnstok altijd zijn sap en levenskracht in de rank moet geven, also ons geloof altijd moet blijven in Christus, als voor ons gegeven, opdat Christus also Zelf in ons kan blijven als ons leven.

Het is tot grote schade van het Christelijk leven wanneer de Christen meent, dat hij aan dat eerste woord "voor mij" genoeg heeft en niet weet, of als hij het weet, niet werkelijk daarnaar streeft, om elke dag te leven met Christus in het hart. Dat is wat de Heere Jezus waarlijk beloofd heeft om te doen. Zijn liefde verlangt naar een innige gedurige onafgebroken gemeenschap met Hemzelf. Het is alleen zo door Zijn blijven in ons dat wij veel vrucht dragen kunnen en de Vader verheerlijken kunnen.

De Vader lere ons door de Geest wat het is, alle dag zo met de Heere Jezus in de binnenkamer om te gaan, dat wij werkelijk met Paulus zeggen kunnen: "Ik leef niet meer; Christus leeft in mij." "Christus is ons leven."

Gods Verlossingsplan.

"Wanneer Christus zal geopenbaard zijn Die ons leven is, zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid." ^{Kol.3:4}

Toen Adam zichzelf in de dood gestort had, gaf God de belofte, dat het zaad der vrouw, een mens uit de vrouw geboren, de macht van de duivel en van de zonde zou overwinnen. De Schrift noemt deze mens, Die Gods Zoon was,

de tweede Adam. Adam "was een voorbeeld Desgenen, Die komen zou". ^{Rom.5:14} De tweede Adam zou in alles zijn naar de gelijkenis van de eerste.

Adam heeft niet alleen zijn nageslacht gebracht onder de macht van de vloek en de dood, maar hun werkelijk een leven nagelaten, waardoor zij geheel onder de macht der zonde verkeren en handelen. Alzo leeft Adam voort met de oude zondige natuur in al zijn nakomelingen; de oude mens woont in hen en heeft geheel heerschappij. En evenzo heeft Christus ons niet alleen door Zijn dood van de macht der zonde en des doods bevrijd, maar Hij Zelf leeft in elk van Zijn verlost en is hun leven.

Men denkt al te dikwijls van Christus als in de hemel wonende en van daar *voor ons* en *in ons* werkzaam. Maar Hij heeft ons in de laatste nacht geleerd, dat gelijk de Vader hier op aarde in Hem leefde en werkte, evenzo Hij in ons zou leven en werken. Het volle Evangelie wordt in dit woord samengevat. "Christus is ons leven, Christus leeft in mij." "Weet gij niet dat Christus in u is?"

Er zijn al te veel Christenen die hieraan niet denken. Zij geloven in Christus voor hen aan het kruis, voor hen in de hemel, maar weten weinig van Christus in hen.

Het is het gemis van deze waarheid dat een van de grootste oorzaken is van de onmacht van het christelijk leven en van de Kerk. *Men weet niet van de Almachtige Christus, werke-*

lijk in ons wonende. Zal daar in de Kerk herleving komen, die stand zal houden, dan moeten Christenen deze grote waarheid leren kennen en beoefenen, en daarvan getuigenis geven. Dan eerst verstaat men wat het is zich geheel en onverdeeld aan Christus te geven, altijd in Hem en in de onafgebroken gemeenschap met Hem te blijven, en zichzelf te kennen als geheel overgegeven, opdat Hij in ons en door ons Zijn werk op aarde volbrengt. Dan eerst zal de Christen met vreugde het getuigenis van Paulus hem nasprenken: "Christus leeft in mij, het leven is mij Christus."

Tweeërlei Leven.

"Ik ben gekomen opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben." Joh.10:10

Iedereen kan het onderscheid verstaan tussen een leven dat zwak en ziekelijk kan wezen, en een leven dat in alles overvloed heeft. Zo spreekt ook Paulus van het Christelijk leven onder de Korinthiers, dat zij niet geestelijk waren maar vleeselijk, als jonge kinderen in Christus, onbekwaam om de vaste spijs, de diepere waarheid van het Evangelie, te verstaan. 1Kor.3:1;

Heb.5:12 Er zijn sommigen, de grote meerderheid, die nooit verder komen dan de beginselen, en die traag zijn om te horen; zij blijven vleeselijke Christenen. Daar zijn anderen, daarentegen, een minderheid, die waarlijk bewijzen welk een overvloed daar is in de genade.

In de geschiedenis van de Kerk is dit onderscheid altijd op te merken. Ook in onze dagen is het getal weinig van

degenen die met een onverdeeld hart geheel voor God zoeken te leven en als geestelijke mensen grote gedachten hebben van het overvloedig leven dat in Christus Jezus is. Zij ondervinden en getuigen van de heerlijkheid van Christus "vol van genade en waarheid" en "uit Zijn volheid hebben wij ontvangen genade voor genade."

Het grote doel der prediking, gelijk de aangehaalde plaatsen, uit 1Kor.3 en Heb.5 ons bewijzen, moet zijn om de volheid en de rijkdom van Gods genade in Christus zo voor te stellen, dat Christenen beschaamd moeten worden over hun armoede, dat zij nog zo vleeselijk zijn. En dan om hen op te wekken en aan te moedigen tot het geloof dat het gezond, overvloedig geestelijk leven ook voor hen is.

Mijn lezer, vraag uzelf of of gij reeds leeft in de overvloed die Jezus is komen brengen, en die zichtbaar is in de vurigheid van uw liefde en toewijding tot de Heere, en in de overvloedige vruchten die gij draagt tot heerlijkheid van God en tot redding van zielen. Zo niet, begin toch om God te smeken dat Hij u lere met welk een vreugde Hij u helpen en sterken wil tot het geloof, dat Hij machtig is om alle genade in u overvloedig te doen zijn, zodat gij ten allen tijde overvloedig mocht zijn in alle goede werken.

Laat Jezus Christus u dierbaar worden. Laat de verborgen gemeenschap met Hem elke dag u geheel onmisbaar zijn. Hij wil u leren door Zijn Heilige Geest om in het overvloedig leven Hem te eren.

Overvloedig Leven.

"Waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest. Opdat de genade heersen zou door Jezus Christus onze Heer."

Rom.5:20, 21

Hoe weinig wordt dit woord verstaan of geloofd. Dat de zonde meerder geworden is, dat weten wij al te goed. Maar hoe weinig wordt het geloofd dat "de genade veel meer overvloedig is geweest", en ons in staat stelt om over de zonde te heersen. En juist dat geloof is geheel onmisbaar om tot het overvloedig leven in Christus te komen.

En Gods Woord spreekt het toch zo duidelijk uit. Lees eens 2Kor.9:8 en merk op het vijfmalige "alle" waarin de overvloed gezien kan worden. "God is machtig alle genade in u te doen overvloedig zijn; opdat gij in alles (elke mogelijke behoefte), te allen tijd (zonder enige uitzondering), alle genoegzaamheid hebbende, tot alle goed werk overvloedig moogt zijn." De almacht van God is borg dat alle genade ten allen tijde in ons zal overvloedig zijn om ons overvloedig te maken in alle goed werk. Lees dit nog eens, neem het in uw hart op en vraag dan: Is het overvloedig leven ook voor mij? En laat het antwoord wezen in het geloof: Ja zeker, als God waarachtig en getrouw is, dan is het mogelijk. Buig u voor God neder om het woord in uw hart in te schrijven.

Of neem nog een andere tekst, waar gij ook dat vijfmalig "alle" hebt, in een gebed dat Paulus voor de Christenen bidt, en dat gij eerst voor uzelf en dan voor anderen bidden kunt: "Wij

houden niet op om voor u te bidden en te begeren, dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand, opdat gij moogt wandelen waardig den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, met alle kracht bekrachtigd zijnde, naar de sterkte Zijner heerlijkheid tot alle lijdzaamheid en lankmoedigheid, met blijdschap." Kol.1:9-11

Deze woorden van de Heilige Geest zijn bijna te groot voor ons om te vatten. Maar laten wij ze keer op keer elke maal weder tot God brengen, opdat Hij Zelf door Zijn Geest ze in ons hart levend make. Zij zullen ons brengen tot het vast en blijmoedig geloof. Met zulk een God, met zulk een overvloedige genade, veel meer overvloedig dan de zonde geweest is, met zulk een Heere Jezus om die genade uit te delen en tot heerschappij te brengen. God dank, ik wil het geloven: het overvloedig leven is ook voor mij.

Christus leeft in mij.

"Ik ben met Christus gekruisigd, en ik leef, doch niet meer ik; maar Christus leeft in mij." Gal.2:20

Drie grote gedachten worden hier door de apostel uitgesproken. Eerst: *"Ik ben met Christus gekruisigd."* Toen Christus aan het kruis stierf, heeft Hij al Zijn volk met Hem mee opgenomen in Zijn dood. Gelijk wij allen in Adam gestorven zijn, en zijn natuur geërfd hebben, met al de zonde die daaruit voort komt, zo zijn wij met Christus gekruisigd, en de kracht van Zijn dood werkt in ons elke dag, zodat wij als der

zonde gestorven in Christus, in Hem ook Gode leven kunnen. De vereniging met Christus de gekruisigde, is een innige, diepe, volkomene. De kracht van Zijn dood en Zijn leven werkt in ons.

De tweede gedachte is: *"Ik leef, doch niet meer ik."* Zo werkelijk deelde Paulus in de dood van Christus, dat hij met waarheid zeggen kon: "Ik leef niet meer." "Mijn leven is aan het kruis met Christus aan de dood overgegeven. In het geloof heb ik gezien dat dat leven, onder het vonnis des doods, krachteloos is gemaakt. Ik heb het nog in mij, in mijn vlees, waarin niets goeds woont, maar ik ben in Christus daarvan vrij gemaakt, zodat ik niet meer de zonde dien, zo lang als ik in Christus blijf".

De derde gedachte is: *"Maar Christus leeft in mij."* Dat is de diepe, volle waarheid van het geheim van het Christelijk leven. Christus is niet alleen voor mij aan het kruis gestorven. Hij leeft niet alleen in de Hemel om voor mij te bidden of van daar in mij te werken. Neen, Christus leeft *in mij*. Hij heeft het Zelf gezegd, dat gelijk de Vader in Hem leefde en werkte, Hij evenzo in ons leeft en werkt. Hij is werkelijk in ons het leven waardoor wij leven kunnen.

O Christen, neem toch tijd tot stille bepeinzing en aanbidding, en laat de Heilige Geest die woorden in uw hart levend en krachtig maken. Dit is het werk van de Heilige Geest om Christus in u te openbaren, ja, in u te verheerlijken met de hemelse heerlijkheid waardoor Hij alles vervult.

Verbeeld u toch niet dat het leven van

Christus in ons verkregen kan worden, zonder dat wij de wereld en onszelven afsterven. Christus moest sterven, gij zijt met Christus gekruisigd, en moet dat kruisleven ondervinden. Vestig uw hart op Christus aan het kruis, op Christus op de troon, met de kinderlijke verzekering, dat, terwijl gij dit doet, de Heilige Geest Christus in uw hart zal openbaren, zodat ook gij vrijmoedig kunt zeggen "Christus leeft in mij!" "Christus is mijn leven!"

De Wandel in Christus.

"Gelijk gij dan Christus Jezus de Heere hebt aangenomen, wandelt also in Hem; geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, overvloedig zijnde in hetzelfde, met dankzegging."

Kol.2:6,7

Hier hebt gij wederom het tweeërléven. Het eerste begrepen in het woord: "Gij hebt Christus Jezus aangenomen." Dat sluit in: de bekering, de vergeving der zonde in het bloed van Christus, en de aanneming tot kind van God. En dan volgt het tweede: De wandel in Christus, "geworteld in Hem", gelijk een boom zijn leven ieder ogenblik uit de aarde moet ontvangen om vruchten te dragen. "Opgebouwd in Hem", die het enig fundament is. "Bevestigd in het geloof, overvloedig zijnde in hetzelfde", waarbij elke dag de Christen in al zijn wandel en handel toont, dat hij in Christus blijft en leeft. Gelijk de wortels van de boom onafgebroken levenskracht uit de aarde ontvangen, also ontvangt de Christen van uur tot uur zijn levenskracht door zijn blijven in Christus.

Als wij de geloofsbelijdenissen der Hervorming nagaan, dan zien wij hoe het aannemen van Christus de grote hoofdzaak is. Neem onze Heidelbergse Catechismus. Wij zullen daar vinden dat het woord "gerechtvaardigd", "gerechtigheid", zeer dikwijls genoemd wordt. Wij zullen daarentegen zien, dat het woord "heiligmaking" nauwelijks te vinden is. Wij zullen veel onderwijs daar ontvangen omtrent de vergeving der zonde en het geloof in Christus als onze gerechtigheid voor God, maar zeer weinig omtrent de wandel in Christus in ons wonende, het leven geworteld in Hem.

Voor het Christelijk leven geeft de catechismus ons de uitlegging van de wet van Mozes. Maar van de geboden van de Heere Jezus, zoals zij in de Bergrede te vinden zijn ^{Mat.5-7} of in de Afscheidsrede, ^{Joh.13-17} vinden wij zeer weinig.

Laat ons God zeer danken voor de Hervorming als een tijd van de wederomlegging van het fundament van een gekruisigde Christus. Maar laat ons dan voortgaan tot de volmaaktheid, tot die dagelijkse, onophoudelijke wandel in Christus, waarin wij overvloedig kunnen zijn in het geloof en ondervinden wat de overvloed van genade is, die wij elke dag uit de volheid van Christus genieten kunnen. Gelijk de eerste beschrijving der godzaligheid te vinden is in het woord: "Henoeh wandelde met God", alzo moet de Christen geleerd worden om allen dag in Christus te wandelen, bevestigd en overvloedig in het geloof.

De Gemeenschap met God.

"Hetgeen wij gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben, en deze onze gemeenschap ook zij met de Vader en met Zijn Zoon, Jezus Christus." ^{1Joh.1:3}

Gemeenschap met God, de eigenlijke zegen van het Evangelie. Christus is gestorven om ons "tot God te brengen", om de verloren zoon te herstellen in het Vaderhuis en tot een leven in de liefde des Vaders. Door Zijn Bloed heeft Christus ons de toegang verworven tot het Heilige, waar wij de ganse dag in het licht van God wandelen kunnen. De belofte is: "Zij zullen wandelen in het licht van Uw aanschijn, en zich in U verblijden de ganse dag." Zo natuurlijk en gelukkig als een wandel in het licht der zon, kan de omgang met God wezen elke dag, een leven in onafgebroken omgang met de Vader - dat is het Evangelie.

Gemeenschap met God, het grote doel der Evangelieprediking. Het is een groot gebrek in de prediking, indien zij de mens tevreden stelt met de gedachte aan de vergeving der zonde, en een leven met God na de dood. Neen, zij moet de gelovige opvoeden om de gemeenschap met God elke dag te beoefenen als onmisbaar tot een heilig leven, en als de bron van een onafgebroken zaligheid. Zodanig was de prediking van Johannes, namelijk gemeenschap met de Vader en met Zijn Zoon, Jezus Christus.

Gemeenschap met God, de enige kracht van de Evangelie-dienaar. Is de gemeenschap met God de eigenlijke

zegen van het Evangelie; is het zijn doel om de Gemeente op te voeden om in die gemeenschap haar leven en zaligheid te vinden, dan spreekt het vanzelf, dat de Evangelie-dienaar in zijn leven moet bewijzen de mogelijkheid en de zaligheid van zulk een wandel met God. Dat alleen geeft hem kracht om van die gemeenschap te getuigen als iets dat zeker mogelijk is, en waardoor hun blijdschap vervuld en volkomen zal zijn. Het is in een leven van nauwe en gedurige omgang met de Vader en de Zoon dat de prediker, als een levende getuige, zielen kan helpen met de verzekering: Hij heeft het aan mij gedaan; ik ondervind de kracht en de zaligheid daarvan elke dag; Hij zal het voor u ook zeker mogelijk en werkelijk maken.

Gemeenschap met de Vader en met Zijn Zoon, Jezus Christus, dat zij alle dag ons leven, eerst in de binnenkamer, dan in de levenswandel, en dan in de arbeid aan de zielen die zich willen laten leiden tot de volkomen zaligheid, waarmee Christus hen wil zalig maken.

De Volheid van Christus.

"Het Woord is vlees geworden, en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van de Vader, vol van genade en waarheid. En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade." Joh. 1:14, 16

Lees deze woorden nog eens, en nog eens weder, totdat gij komt onder de indruk van de alles te boven gaande volheid van Christus, en laat u door de

Heilige Geest leren om deze Christus te aanbidden als Hem in Wie al de volheid van de Godheid voor ons woont.

Ik kan een beurs ontvangen met niets of weinig daarin. Of die beurs kan vol zijn van goudstukken. Het is een groot onderscheid. En zo is het met de Christen; de een ontvangt Christus met de vergeving van zonde en de hoop op de hemel, maar hij weet weinig van de volheid van Christus, met al de schatten in Hem opgesloten. Er zijn andere Christenen daarentegen die niet rusten willen, maar alles prijsgeven tot zij zeggen kunnen: "Uit Zijn volheid hebben wij ontvangen genade voor genade." Paulus heeft geroepen: "Ik acht alle dingen schade te zijn om de uitnemendheid der kennis van Christus mijn Heer." Zo zoekt de Christen, die iets van de volheid van Christus begint te verstaan, de volheid van Zijn liefde en blijdschap, van Zijn heiligheid en gehoorzaamheid, van Zijn onverdeelde toewijding aan de Vader en de mensheid, alles prijs te geven en op te offeren om met deze Christus in de nauwste vereniging te komen.

En hoor hoe de Heere Jezus gezegd heeft: "Deze dingen heb Ik tot u gesproken opdat Mijn blijdschap in u blijve, en uw blijdschap vervuld worde"; "uw hart zal zich verblijden, en niemand zal uw blijdschap wegemen"; "bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij".

Mijn lezer, kent gij, hebt gij de volle Christus in Wien al de volheid woont? Of leeft gij als een arme, die nog voor een groot deel van de wereld afhangt voor zijn blijdschap? Geloof toch, dat

als gij eerst gewillig zijt om alles prijs te geven, dat gij dan werkelijk uit Christus' volheid iedere dag en ieder uur kunt ontvangen genade voor genade. Het is Gods wil dat Christus alles zal vervullen, ook uw hart met zijn behoefte. Lees de woorden van onze tekst nog eens, en geef de Heilige Geest tijd om ze in uw hart diep in te prenten.

Het Hemelsche Leven.

"Gij zijt gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God." "Christus is ons leven." Kol.3:3

Het is van het uiterste belang voor een Christen om te weten, dat het nieuwe leven dat hij ontvangt, werkelijk is het leven van Christus dat Hij leeft in de Vader. Ja, ons leven, mijn leven, is verborgen met Christus in God, en moet elke dag van daar opnieuw ontvangen en bewaard worden, als een heiligheid der heiligheden.

Het kost tijd, het kost stille bepeinzing en aanbidding, om dit grote wonder enigszins te vatten, dat het letterlijk waar is, dat het leven dat Christus in de Vader leeft, werkelijk het leven is dat Hij ook in mij leeft. Christus heeft niet een leven dat Hij met de Vader leeft, en een ander leven dat Hij met en in mij leeft. Neen, het is een en hetzelfde leven, gelijk Hij gesproken heeft: "Ik leef, en gij zult leven. In die dag zult gij bekennen, dat Ik in Mijn Vader ben, en gij in Mij, en Ik in u. Gelijk Hij in de Vader is, zo zijn wij in Hem, en is Hij in ons: Eenzelfde Goddelijk leven, in de Vader en in Christus en in ons".

Hoe weinig hebben wij dit verstaan;

hoe weinig doen wij moeite om het te ondervinden. Hier hebt gij het geheim van de behoefte aan tijd, en stilte, en biddende overdenking elke dag om onder de volle indruk te komen: De Heere Jezus, Wiens leven in de Vader verborgen is, heeft ook Zijn leven verborgen in mij. Het is alleen wanneer ik tijd neem in de omgang met Hem om onder de volle indruk te komen dat de heerlijke en hemelse Christus in mijn hart woont, dat ik waarlijk als een kind van de Vader in de Hemel leven kan.

Het is wanneer ik mij aan de Heilige Geest elke dag toevertrouw, om dat hemelse leven in Christus in mij te onderhouden, dat ik verstaan zal, wat het zegt dat ik met Christus gestorven ben, en elke dag opnieuw de zonde en de wereld en mijzelf geheel afsterf om plaats te maken voor dat heerlijk, hemels leven, dat Christus werkelijk in mij leeft. Dan weet ik wat het zegt: "Onze wandel is in de hemelen", dan heb ik de moed om te geloven dat Christus in mij woont, en heerst, en alles werkt wat de Vader welbehagelijk is. Dan wordt mijn leven een ootmoedige, maar gedurige wandel met God in de gemeenschap van Zijn heiligheid en Zijn liefde.

Zonder Mij niets.

"Die in Mij blijft, en ik in hem, die draagt veel vrucht: want zonder Mij kunt gij niets doen." Joh.15:5

Op de grote belofte dat die in Hem blijft, veel vrucht zal dragen, laat de Heere het woord volgen: "Zonder Mij kunt gij niets doen."

Welk een stof tot diepe verootmoediging! Want waarom is het dat wij zonder Hem niets kunnen doen? De natuur die wij van Adam geërfd hebben is zo bedorven, dat er "in ons, dat is in ons vlees, niets goeds woont." Ja, meer, "ons vlees is vijandschap tegen God." Wij zijn zo onder de macht van de zonde en de dood, dat wij niets doen kunnen om God te behagen.

Welk een roepstem tot bekering! Helaas, hoe dikwijls hebben wij als Christenen geleefd in de verbeelding, dat wij iets goeds konden doen. Hoe gedurig hebben wij geleefd in de mening, dat wij toch onszelf beter konden maken. Och, dat wij naar het woord hoorden: "Zonder Mij kunt gij niets doen," en van nu voortaan enkel en alleen op Hem vertrouwen.

Welke reden tot aanbeddende dankzegging! Dat Christus ons in Hem heeft opgenomen, en dat Hij Zich geeft dat wij Hem in ons opnemen, en dat Hij alsoo alle dag en de ganse dag in ons wil wonen en werken. Dit is het groot geheim van het geestelijk leven: de Heere Jezus in ons werkende om ons in staat te stellen tot alle goed.

Welk een oorzaak van bemoediging en van blijdschap. Al wat ik tot hertoe in het Christelijk leven voor mij te hoog en te moeilijk heb gerekend, dat wil Jezus Christus Zelf in mij werken. Ik heb slechts voor dit ene te zorgen, dat ik mij van Hem geheel afhankelijk houd, en dat ik op Hem reken om mij de gansen dag onder Zijn bewaring en bewerking te houden. Elke maal als ik aan dat woord denk "Zonder Mij kunt gij niets doen", mag ik ook aan

het andere denken: "Die in Mij blijft, en Ik in Hem, die draagt veel vrucht." En dit is het, waar de Heere voor zorgen wil, dat ik weten kan, dat ik altoos in Hem blijf, en Hij altoos in mij blijft. En dit, God dank, is het grote werk, waartoe de Eeuwige Geest mij in staat wil stellen. God dank, het leven van Christus in mij, ik in Hem, en Hij in mij, is wat de Heilige Geest werken wil in elke ziel die zich in ootmoed en geloof elke dag daartoe wil overgeven in de gemeenschap met God.

De Geest Zijns Zoons in ons.

"Overmits gij kinderen zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uwe harten, die roept Abba Vader."

Gal.4:6

De Geest die in u is, o kind van God, is niets minder dan dezelfde Geest die in Christus was, de Geest van Gods heiligheid. Hij heeft Christus geleid om in Gethsemane te roepen "Abba, Vader, Uw wil geschiede." Hij leert ons ook, Gods Vader-liefde te kennen, en met kinderliefde en gehoorzaamheid te beantwoorden. Hij wil in ons wezen, letterlijk wat Hij in Christus was, de Geest van zonschap. Dan kan ik ook op Hem rekenen om, als de Geest van Gods Zoon, Christus Jezus in mijn hart te openbaren, en het leven van Christus in mij elke dag en de gehele dag te onderhouden. Al wat Christus gezegd heeft van Zijn blijven in mij, en mijn blijven in Hem en Zijn liefde, wil de Geest in mij werken en tot volle waarheid maken. Door de Geest kan de inwoning van Christus in het hart een wezenlijke en krachtdadige

ondervinding wezen, zodat de kruisgezindheden en al de gevoelens die in Christus waren, in mij gevormd en gezien kunnen worden. Dit mag ik van de Geest zeker verwachten.

En dan komt verder dat de Heilige Geest mij in staat zal stellen tot al wat God in Christus van mij hebben wil in werk voor Zijn dienst. Als de Geest der heiligmaking zal Hij mij Christus als mijn heiligmaking in mij openbaren. De Geest zal mij leren om de wereld los te laten en te overwinnen, en een getuige te wezen van wat het leven van Christus in een mens kan wezen. Hij zal mij vervullen met liefde tot de broeders, met liefde tot die mij haten of verachten, met liefde tot allen rondom mij die nog onbekeerd zijn; dat ik gereed zij om voor hen te bidden en aan hen te arbeiden. En dan met liefde tot de ganse wereld, om met geestdrift voor de Zending te arbeiden, zodat elke creatuur, elk mens, het Evangelie van Christus lere kennen.

Gelukkig de man die tijd neemt om te geloven, dat hij al deze dingen zeker en waarachtig van de Geest mag verwachten. O mijn broeder, gun toch uzelf, en gun God deze dag ook de tijd om uw hart te vervullen met de stellige verwachting van al wat de Geest voor u doen kan.

Een Drievoudig Snoer.

"Daarom zeg ik u: "Alle dingen, die gij biddend begeert, gelooft dat gij ze ontvangen zult, en zij zullen u geworden." Mark.11:24

Weten, voelen, willen - deze zijn de drie grote vermogens van de ziel. Ook in de godsdienst zijn zij werkzaam. Wanneer een Christen hoort van de volheid van Christus, en het overvloedig leven dat Hij geeft, dan geven ons die drie woorden de weg om die volheid deelachtig te worden.

Weten. Wij moeten ons niet tevreden houden met de gewone gedachten die wij hebben omtrent de weg om in de genade vooruit te komen. Maar wij moeten zien een duidelijk begrip te krijgen van wat God beloofd heeft in ons te doen, en van wat Hij hebben wil dat wij doen zullen. Gods Woord leert ons dat als wij met onze zonde en onmacht oprecht komen, en ons waarlijk volkomen aan Christus als Heer overgeven, dat Hij gereed is om in ons te doen boven wat wij durven denken. Zie dat gij duidelijk weet wat God zegt dat gij durft vragen.

Begeren. Wij moeten ernstig toezien dat wij, wat wij bidden, zo van ganser harte begeren, dat wij alles daarvoor willen opofferen. Het mag ons dikwijls moeilijk zijn om een sterke begeerte aan te kweken; als wij daar ernstig naar verlangen, zal God die zelf in ons werken. Het mag ons strijd en opoffering kosten om de wereld en ons eigen leven los te laten; maar wij kunnen er op rekenen dat God door Zijn Geest ons hierin te hulp komt. Maar zonder sterke, alles opofferende begeerte zullen wij niet vorderen.

Willen. Hier komt het voornaamste. Het is alleen door een vaste wil dat het geloof de moed zal hebben om toe te eigenen wat God geeft. Dikwijls is het

te midden van strijd en vrees en moedeloosheid dat wij grijpen naar wat ons wordt aangeboden. Ons vertrouwen moet dan op God alleen wezen. Christus Jezus zal ons de verzekering geven dat Hij ons in staat zal stellen en bewaren zal om in Zijn kracht het offer te brengen. Als onze begeerte rijpt tot een vaste wil, zullen wij de moed hebben om alles te geloven wat God gezegd heeft.

O ziel, tienduizenden hebben onderzonden, dat zij langs deze weg tot een ondervinding van de volheid van Christus kwamen, die zij nooit verwacht hadden. Hoe meer gij u op het Woord van God en op de liefde en de macht van Christus verlaat, des te eerder zult gij komen tot die rust des geloofs, die afziet van alle eigen werk en rekent op de Heere om Zijn raad in u te volbrengen.

De Wijnstok en de Ranken.

"Die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht." Joh.15:5

In deze gelijkenis van de Wijnstok en de ranken zien wij wat het nieuwe leven is waartoe de Heere de Heilige Geest beloofd heeft. Wij hebben hier een heldere spiegel van wat ons leven is.

1. Geen vrucht - Meer vrucht - Veel vrucht - Blijvende vrucht. Het grote doel van het geloofsleven, veel vrucht tot heerlijkheid van God de Vader.
2. Reiniging. De onmisbare reiniging door het Woord, dat scherper is dan enig tweesnijdend zwaard.
3. "Blijft in Mij." Innige, gedurige gemeenschap.

4. "Ik in u." Goddelijke inwoning door de Geest.

5. "Zonder Mij kunt gij niets doen." Volstreckte onmacht, diepe nederigheid, onveranderlijke afhankelijkheid.

6. "Mijn woorden in u blijven." "Indien gij Mijn woorden bewaart, zult gij in Mijn liefde blijven." "Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet wat Ik u gebied." Onmisbare gehoorzaamheid.

7. "Indien Mijn woorden in u blijven, zo wat gij wilt, zult gij begeren." Onbeperkte geloofsvrijmoedigheid.

8. "En het zal u geschieden." Krachtige gebedsverhoring.

9. "Gelijkerwijs de Vader Mij heeft liefgehad, heb Ik u ook liefgehad, blijft in deze Mijn liefde." Geheel het leven door het geloof in Hem Die mij heeft liefgehad.

10. "Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u blijve, en uw blijdschap vervuld worde." Altijd blijvende en volkomen blijdschap.

11. "Dit is Mijn gebod, dat gij elkan- der liefhebt, gelijkertwij Ik u heb liefgehad." Het nieuwe gebod uit kracht van Christus' liefde in ons hart uitgestort.

12. "Ik heb u gesteld, opdat uw vrucht blijve, en zo wat gij van de Vader begeren zult in Mijn Naam, Hij u dat geve." Alles samengevat in de Naam van Christus. Dit is het leven, dat Christus voor ons mogelijk maakt, en in ons werkt door de Heilige Geest. Dit is het leven, dat in de Kerk zo zeer ontbreekt, en toch zo onmisbaar is. Dit is het leven, dat in de weg van kinderlijk geloof en gehoorzaamheid zeker verkregen wordt.

Geef God Tijd.

"Alles heeft een bestemde tijd, en alle voornemen onder de hemel heeft zijn tijd." ^{Pred.3:1}

Dat is letterlijk waar - alles heeft zijn tijd. En zou het dan waarwezen, wat velen zeggen, dat er geen tijd is voor de gemeenschap met God? En is dit dan niet het allervoornaamste, waartoe wij tijd moeten vinden, om in de levende omgang met God Zijn liefde en Zijn kracht te ondervinden? Geef tijd aan God!

Gij hebt het nodig om het Woord van God als de spijs uwer ziel te hebben. Het Woord van God heeft een levenskracht, waardoor alleen de ziel haar leven kan bewaren. Door het Woord wil God Zijn gedachten en Zijn genade in ons laten werken. Neem tijd, elke dag, al was het maar enige verzen van Gods Woord te lezen, te bepeinen, en ze toe te eigenen als het Brood des Levens. Als gij niet de moeite wilt doen om God door Zijn Woord tot u te laten spreken, hoe kunt gij verwachten, dat Hij door Zijn Geest u kan leren of leiden? Overdenk het woord, en ga dan in het gebed God Zijn Woord voor houden als het onderpand van wat Hij voor u doen wil.

Het Woord geeft dan stof, en moed, en kracht tot gebed. Onze gebeden zijn dikwijls krachteloos omdat wij onze eigen gedachten uitspreken, en niet de moeite doen om stil te luisteren naar wat God spreekt. Laat het Woord u leren wat God belooft, wat gij nodig hebt, en hoe God wil, dat gij bidden zult. Dan zal, door het Woord en het gebed,

het hart bereid worden om ware gemeenschap met God te houden door het geloof in Christus Jezus.

Geliefde Christenen, het baat weinig om te spreken van het dieper overvloedig leven, van Christus als ons leven, indien wij niet boven alles tijd geven elke dag voor de kinderlijke omgang met onze Vader in de hemel. Het leven, en de liefde, en de heiligheid Gods, kunnen niet tot ons inkomen en in ons heersen temidden van de verzoeken van de wereld, tenzij wij God tijd geven om Zichzelf aan ons te openbaren, en van ons hart bezit te nemen.

Het Diepere Leven.

"Een ander deel van het zaad viel op steenachtige plaatsen, waar het niet veel aarde had; en het ging terstond op, omdat het geen diepte van aarde had." ^{Mat.13:5}

Het zaad in steenachtige plaatsen gezaaid, waar de aarde maar oppervlakkig was, is spoedig opgegaan. Maar even spoedig verdord, omdat het geen diepte van aarde had. Treffend beeld van zoveel godsdienst die goed begint, maar spoedig achteruit gaat. Hoe onmisbaar, een dieper leven voor de Christen!

Hoor hoe dat te vinden is. Paulus bidt: "Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt, opdat gij ten volle kondet begrijpen welke de diepte zij, en bekennen de liefde van Christus die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods." ^{Ep.3:17-19} Hij bidt dat de Christenen in

de onbegrijpelijke liefde van Christus vast geworteld mogen staan; dat zij waarlijk begrijpen en bekennen, dat die diepte alle kennis te boven gaat. Dat is het leven, dat hij voor een Christen mogelijk acht, dat zijn ziel zo vast geworteld staat in die liefde, dat hij vervuld wordt tot al de volheid Gods, zoals dit aan een heilige op aarde vervuld kan worden.

En hoe komt men daartoe? "Ik buig mijn knieën tot de Vader." Het ootmoedig gebed op de knieën, waarin men zich al dieper voor God vernedert en nederzinkt, deze is de weg om in de liefde vast geworteld te blijven. En dan verder, "opdat Hij u geve, naar de rijkdom Zijner heerlijkheid", iets groots en wonderbaars "met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens." Het is alleen in een leven, dat de krachtige werking van de Geest ontvangt en bewaart, dat dit leven in de liefde geworteld, mogelijk is. En dan verder, "opdat Christus door het geloof in uw hart wone." Dat is het voornaamste: dat Christus in Zijn eeuwige liefde alle dag in u blijve, dat geeft de kracht tot een leven dat al dieper en dieper geworteld wordt in de liefde van Hem, Die Zich voor ons heeft gegeven. Ik bid u, mijn geliefde lezer, neem toch tijd om u voor Gods aangezicht diep neer te buigen, en deze woorden biddend te overdenken, en u toe te eigenen. Ontzie toch niet de tijd en de moeite, verkeer met Christus, Die u heeft liefgehad met dezelfde liefde waarmee de Vader Hem lief had, en rust niet, totdat gij een inzicht hebt van hoe diep die liefde zich tot u heeft

nedergebogen. En laat uw ganse leven zijn een ingaan al dieper en dieper in de liefde die de kennis te boven gaat.

Zielen Winnen.

"Die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen. Hierin is Mijn Vader verheerlijkt dat gij veel vrucht draagt." Joh.15: 5, 8

Vrucht is wat door een boom of wijnstok afgegeven wordt tot nut van de eigenaar. Alzo is al wat de Heere Jezus ons geleerd heeft omtrent Zijn blijven in ons, en ons blijven in Hem, bedoeld om ons te laten verstaan dat het niet is in ons eigen belang maar tot Zijn welbehagen en tot eer des Vaders, dat wij als ranken van de hemelse wijnstok zulke onbegrijpelijke genade ontvangen en genieten, om zielen voor Hem te winnen.

Hebt gij niet misschien hier de reden dat gij niet meer gevorderd zijt in het leven van zalige, blijvende gemeenschap met de Heere Jezus? Gij hebt vergeten dat het doel van alles was vrucht dragen in de redding van zielen. Gij hebt te veel gedacht aan uzelf, uw heiligheid en uw zaligheid. Gij hebt vergeten om de grote les dat gelijk Christus Zijn zaligheid en de heerlijkheid van de Vader zocht in Zijn gehele opoffering om onze zielen, alzo ook wij geroepen zijn om enkel en geheel, te leven om Christus aan anderen bekend te maken. Daarvoor en daarvoor bovenal zijt gij ranken van de hemelse wijnstok geworden, om het werk dat Christus op aarde Zelf begon, met gehele opoffering van

Zichzelf door u zou voortgezet worden met gehele opoffering van uzelf.

Toen Christus op aarde was, sprak Hij: "Ik ben het licht der wereld." Maar toen Hij sprak van de tijd dat Hij van de aarde weggenomen werd, zeide Hij tot Zijn discipelen: "Gij zijt het licht der wereld." Hoe dikwijls hebt gij aan de Heer gezegd: "Ik geef mij geheel aan U over om door U gereinigd en bewaard en geheiligd te worden." Maar gij hebt niet geweten, of gij waart bevreesd om te zeggen: "Om door U gebruikt te worden tot de redding van zielen." Laten wij in deze ons tekortkomen ootmoedig belijden, en ons de Heere aanbieden, en beginnen om voor de zielen rondom ons te bidden en te werken, en niet te rusten totdat wij vrucht dragen tot heerlijkheid des Vaders.

Christus heeft gezegd: "Zonder Mij kunt gij niets doen." Hij kent onze volstreekte onmacht. Hij heeft beloofd: "Die in Mij blijft, draagt veel vrucht." Laat al wat wij leren van het overvloedig leven, en de overvloedige genade, ons dringen om te leven voor dat grote doel om zielen tot Jezus te brengen.

Christus ons Leven.

"Gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God." *"Christus is ons leven."* Kol.3:3,4

Dat wij nu nog eens samenvatten wat wij gezegd hebben omtrent het geestelijk leven, zoals wij dit in Christus leven kunnen. Wij willen zien of wij de grote les van ons boekje gevat hebben, en werkelijk hopen om daarin te wandelen.

Paulus schrijft aan de Kolossensen: "Gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God." De Heilige Geest alleen kan de gelovige leren om dat te vatten en zich toe te eigenen, dat hij werkelijk met Christus gekruisigd en gestorven is. Het nieuwe leven, dat hij in Christus door de Geest ontvangt, is het leven dat uit de dood is gekomen. In Christus, als het Lam staande in het midden van de troon, betoont zich de kracht van dat leven als een gekruisigd leven in elkeen die dat leven heeft ontvangen. En de Geest maakt het in het hart tot een werkelijke zekerheid: Ik ben met Christus gestorven; de kracht van Zijn dood werkt in mij.

En ook de kracht van Zijn leven: "Uw leven is met Christus verborgen bij God." Dat is wat Christus in de laatste nacht gezegd heeft: "Gij zult weten dat Ik in Mijn Vader ben, en gij in Mij." Daar is mijn leven veilig geborgen met Christus in God. En vandaar moet ik het elke dag ontvangen door het geloof en door de werking van de Geest.

Welk een zaligheid om te weten dat mijn geestelijk leven niet in mijn bewaring is, maar met Christus verborgen in God. Christus en de Heilige Geest zorgen dat het gegeven wordt in het hart van elke ootmoedige en gelovige Christen.

Welk een onuitputtelijke schat van troost en zegen: "Uw leven is met Christus verborgen in God"; "Christus is ons leven."

Ziende op Jezus

door Theodore Monod (1836-1912)

"Laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is; ziende op den oversten leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus....." Heb.12:1, 2

Drie woorden slechts, maar deze drie woorden bevatten geheel het geheim van het leven.

"Ziende op Jezus" in de Schrift, om te leren wie Hij is, wat Hij gedaan heeft, wat Hij geeft, wat Hij eist; om in Zijn karakter ons voorbeeld, in Zijn onderwijs onze lering, in Zijn voorschriften onze wet, in Zijn beloften onze steun, in Zijn Persoon en in Zijn werk volle bevrediging te vinden voor elke behoefte onzer ziel.

"Ziende op Jezus" gekruisigd, om in Zijn vergoten bloed onze losprijs, vergeving en vrede te vinden.

"Ziende op Jezus" opgestaan uit de doden, om in Hem gerechtigheid te vinden, de enige, die ons kan rechtvaardig maken en ons vrijheid geeft om, hoe onwaardig ook, met verzekerdheid te naderen, in Zijn naam, tot Hem, die Zijn Vader en onze Vader, Zijn God en onze God is.

"Ziende op Jezus" verheerlijkt, om in Hem onze hemelse Voorspraak 1Joh. 2:1 te vinden, die als Middelaar het werk van onze zaligheid voltooit, daar Hij nu voor het aangezicht Gods voor ons verschijnt, Heb.9:24 Hogepriester onzer belijdenis, vlekkeloos slachtoffer, voortdurend reinigende de ongerechtigheid onzer

geheiligde offeranden. Vgl. Ex. 28:38

"Ziende op Jezus", geopenbaard door de Heilige Geest, om in Zijn gedurige gemeenschap de reiniging te vinden van onze bezoedelde harten, verlichting van ons verstand, herschepping van onze oproerige wil; om over alle aanvallen van de wereld en van de boze te kunnen zegevieren - hun geweld weerstaande door Jezus, onze kracht; hun list verijdelende door Jezus, onze wijsheid; ondersteund door het medelijden van Jezus, wien geen verzoeking gespaard werd, en door de hulp van Jezus, die aan niet één verzoeking is bezwaken.

"Ziende op Jezus", die én bekering én vergeving der zonden geeft, Hand.5:31 om door Zijn genade onze overtredingen te leren kennen, die te betreuren, te belijden en daarvan afstand te doen.

"Ziende op Jezus", om uit Zijn hand te ontvangen de taak en het kruis van elke dag, met genoegzame genade om het kruis te dragen en de taak te volbrengen; geduldig zoals Hij geduldig, ijverig zoals Hij ijverig was, vervuld met een liefde als de Zijne; met de vraag, niet: "Wat vermag ik?" maar:

"Wat vermag Hij niet?" en steunende op Zijn kracht, die in zwakheid volbracht wordt.

"Ziende op Jezus", om van onszelf afstand te doen en onszelf te vergeten, opdat alle duisternis voor de heldere glans van Zijn aangezicht wijke; dat onze blijdschap geheiligd, en onze droefheid opgehelderd worde; dat Hij ons vernedere en weder oprichte, ons bedroeve en weder vertrooste, ons berove en weder rijk make; dat Hij ons lere bidden en een antwoord geve op onze gebeden; dat, terwijl Hij ons in de wereld laat, Hij ons van die wereld afscheide, en, daar ons leven met Hem verborgen is in God, ons gedrag getuigenis van Hem geve voor de mensen.

"Ziende op Jezus", die, in 't huis Zijns Vaders teruggekeerd, Joh.14:2 ons daar een plaats hereidt, opdat dit zalige vooruitzicht ons doe leven in hope en ons voorbereide om in vrede te sterven, wanneer de dag zal aanbreken, om de laatste vijand, die Hij voor ons heeft overwonnen, en over wie wij door Hem zullen zegevieren, tegemoet te gaan: een vijand, die Hij ons tot een vriend maakte - voorheen Koning der verschrikking, thans bode van eeuwige gelukzaligheid.

"Ziende op Jezus", wiens gewisse wederkomst op een ons onbekende tijd, eeuw in eeuw uit de verwachting der hope uitmaakt van de getrouwe Gemeente, wier leden elkander tot geduld, waakzaamheid en blijdschap aanvuren, Fil.4:4, 5, 1Thes.5:23 gedachtig zijnde, dat de Heere nabij is.

"Ziende op Jezus", opdat Hij ons lere op Hem te zien, op Hem, zowel de oor-

sprong als het voorwerp van ons geloof, opdat Hij ons daarin tot het einde toe bevestigde - Hij, die van ons geloof tevens de Voleinder is.

"Ziende op Jezus", en op niets anders, zoals onze tekst dit zegt in 't oorspronkelijke met een woord, niet voor vertaling vatbaar, waarmee bedoeld wordt, dat wij onzen blik vestigen op Hem, en die van al het overige afwenden.

(Aphora betekent: de blik afwenden van een zaak, om die strak op een andere zaak te vestigen.)

Op Jezus, en niet op onszelf, op onze gedachten, onze redeneringen, onze voorstellingen, onze smaken, onze wensen, onze voornemens;

Op Jezus, en niet op de wereld, haar begeerlijkheden, haar voorbeelden, haar stelregelen, haar oordelen;

Op Jezus, en niet op de Satan, hetzij hij ons met zijn woede tracht te verschrikken, of met zijn vloeiende taal zoekt te verleiden. O! hoeveel nutteloze vragen en angstige vooroordelen zullen wij vermijden, hoeveel tijd uitkopen, aan hoe menige gevaarlijke onderhandeling met het kwade en verstrooing van onze geest, aan wat al ijdele dromen en bittere teleurstellingen, aan hoe menige smartelijke strijd en beklagenswaardige val ontkomen - wanneer wij rechtstreeks op Jezus zien en Hem volgen, waarheen Hij ons ook leiden wil, veel te bezorgd om het pad, dat Hij ons aanwijst, uit het oog te verliezen, om zelfs maar een ogenblik de blik te vestigen op die wegen, langs welke Hij het niet geschikt acht ons te leiden.

Op Jezus, en niet op onze stelsels, hoe Evangelisch deze ook zijn mogen. Het geloof, dat ons redt, ons heiligt en ons troost, bestaat niet slechts in 't instemmen met de leer der zaligheid, maar in het verbonden zijn aan de persoon van onze Verlosser. "Het is niet genoeg", zei Adolphe Monod, "Jezus Christus te kennen, men moet Hem bezitten". ("Il ne suffit pas de savoir Jesus-Christ; il faut avoir Jesus-Christ."). Men zou er aan kunnen toevoegen: niemand kent Hem in waarheid, tenzij hij Hem eerst bezitte. Naar het diepzinnige woord van de geliefde discipel is in het leven het licht, en in Jezus is het leven. ^{Joh. 1:4}

Op Jezus, en niet op onze overdenkingen en onze gebeden, op onze vrome gesprekken, onze opbouwende lectuur, de christelijke samenkomsten waar ook wij te vinden zijn, zelfs niet op ons aanzitten aan de tafel des Heeren. Laat ons getrouw van al die genademiddelen gebruik maken, maar zonder ze voor de genade zelf te houden, en zonder ons oog af te wenden van Hem, die ze alleen aan hun doel doet beantwoorden, wanneer Hij daardoor Zichzelf aan ons mededeelt.

Op Jezus, en niet op de plaats, welke wij bekleeden in de kerk, het gezin, onze doop, de opvoeding, die wij genoten hebben, onze geloofsbelijdenis, de goede dunk, die anderen of wijzelf van onze godsvrucht hebben. Menigeen, die in de naam van Jezus geprofeteerd heeft, zal eens Zijn stem horen, zeggende: Ik heb u nooit gekend! ^{Mat. 7:22, 23} Maar Hij zal voor Zijn Vader en Zijn engelen belijden tot de kleinste toedergenen, die op Hem zagen.

Op Jezus, en niet op onze broeders, zelfs niet op de besten en meest geliefden onder hen. Wanneer wij een mens navolgen, lopen wij gevaar te verdwalen: volgen wij Jezus na, dan zijn wij zeker, nimmer van de weg te geraken. Bovendien, wanneer wij een mens tussen de Heer en onszelf plaatsen, dan wordt ongemerkt de mens groter en Jezus kleiner; weldra kunnen wij Hem niet meer vinden, wanneer wij de mens niet vinden kunnen; komt deze ons te ontvallen, dan hebben wij altoos verloren. Staat integendeel de Heere tussen ons en onze innigste vriend, dan zal de band, die ons aan de mens verbindt en minder eenzijdig en dieper geworteld zijn, minder hartstochtelijk en tederder, minder onmisbaar en meer tot nut; een rijk gezegend werktuig in de hand van God, indien het Hem behaagt daarvan gebruik te maken, en waarvan het gemis nog ten zegen zal zijn, zo Hij ons langs die weg nader brengen wil tot de enigen Vriend, van wien "dood noch leven ons scheiden kan". ^{Rom.8:38}

Op Jezus, en niet op Zijn vijanden, noch op de onze. In plaats van hen te haten en te vrezen, zullen wij ze leren liefhebben en overwinnen.

Op Jezus, en niet op de hinderpalen, die wij op onze weg ontmoeten. Gaan wij ze overdenken, dan staan wij verwonderd stil, worden wankelmoedig en neerslachtig, daar wij niet in staat zijn de redenen te bevatten, waarom God ze toelaat, noch het middel, waardoor wij ze kunnen te boven komen. De apostel Petrus begon neder te zinken, zodra hij zijn blik vestigde op

de golven, door de sterke wind hoog opgevoerd; zolang hij op Jezus zag, wandelde hij op de baren als op een rots. ^{Mat.14:29, 30} Hoe moeilijker de taak ons valt, en hoe meer wij voor de verzoeking beducht zijn, destemee komt het er op aan, alleen op Jezus te zien. Op Jezus, en niet op onze droefenissen, om haar getal op te sommen, haar zwaarte te berekenen, om wellicht een zeker zonderling genot te vinden in het smaken van haar bitterheid. Buiten Jezus heiligt de droefheid niet; zij verhardt of verplettert, dien zij treft; zij wekt geen geduld maar opstand, geen medelijden maar eigenliefde, geen hoop ^{Rom.5:3-5} maar wanhoop. Slechts in de schaduw van het kruis van Christus kunnen wij ons kruis naar waarheid schatten, het elke dag uit Zijn hand aannemen, het in liefde dragen, met dankzegging, met blijdschap, en daarin voor onszelf en voor anderen een bron van zegeningen ontdekken.

Op Jezus, en niet op onze liefste en rechtmatigste aardse vreugde, uit vrees van zo sterk door haar te worden geboeid, dat zij ons verhindert Hem te zien, die ze ons schonk. Allereerst op Jezus ziende bemerken wij, dat wij elke weldaad uit Zijn hand ontvangen; die weldaden hebben voor ons veel groter waarde, nu wij weten, dat wij ze aan Zijn goedheid te danken hebben, om ze weder aan Zijn zorg toe te vertrouwen, in Zijn gemeenschap te genieten en tot Zijn eer te gebruiken. Op Jezus, en niet op de werktuigen, van welke aard ook, waarvan Hij Zich bedient om ons lief en leed toe te zen-

den. Voorbijziende de mensen, de omstandigheden, de duizend oorzaken, terecht van ondergeschikt belang genaamd, laat ons tot de eerste oorzaak opklimmen, nl. tot Zijn wil, en tot de oorsprong van die wil: Zijn liefde. Dan zal onze dankbaarheid jegens hen, die ons weldeden, niet verminderen, maar zij zal zich niet slechts tot hen bepalen; dan zullen wij in de dag der beproeving, zelfs onder de meest onverwachte en onverklaarbare ramp, die ons treft, hoezeer ter nedergedrukt, met de Psalmist kunnen zeggen "Ik ben verstomd, ik zal mijn mond niet open doen, want Gij hebt het gedaan;" ^{Ps. 39:40} en in de stilte van onze sprakeloze droefheid zal de hemelse stem ons zachtkens antwoorden: "Wat ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het na dezen verstaan." ^{Joh.13:7}

Op Jezus, en niet op de belangen van onze zaak, van onze partij, van onze kerk - veel minder nog op onze persoonlijke belangen. Het enige doel van ons leven behoort te zijn de eere Gods. Indien wij deze niet stellen tot het hoogste doel van onze pogingen, dan zullen wij, door eigen schuld, des Heeren bijstand moeten derven; want Zijn genade dient slechts tot Zijn verheerlijking. Zoeken wij daarentegen Zijn eer bovenal, dan kunnen wij op Zijn genade altijd rekenen.

Op Jezus, en niet op de oprechtheid onzer bedoelingen, de vastheid onzer goede voornemens. Ach, hoe menigmaal hebben de uitnemendste plannen slechts moeten strekken, om de meest verootmoedigende nederlagen voor te bereiden! Laat ons steunen

niet op onze bedoelingen, maar op Jezus' liefde; niet op onze goede vooremens, maar op Zijn belofte.

Op Jezus, en niet op onze kracht. Onze eigen kracht strekt slechts tot verheerlijking van onszelf. Om God te verheerlijken, hebben wij de kracht van God nodig.

Op Jezus, en niet op onze zwakheid. Zijn wij ooit door het klagen over onze zwakheid sterker geworden? Zien wij op Jezus, dan deelt Zijn kracht zich aan onze harten mede, en onze lippen zullen Zijn lof overvloediglijk uitstorten.

Op Jezus, en niet op onze zonden, op de bron, waaruit zij voorkomen, ^{Mat.15:9} op de straf, die wij verdienen. Laat ons op onszelf zien, voor zoverre dit nodig is om te erkennen, hoe onmisbaar het is, dat wij op Hem zien; en dit voorzeker niet, alsof wij geen zondaars waren, maar integendeel omdat wij het zijn, daar wij de grootheid onzer overtredingen leren berekenen naar die van 't offer, dat ze heeft verzoend, en van de genade, die haar vergeving schenkt. "Tegen één blik, die wij op onszelf werpen," zeide Mac Cheyne, een uitnemend discipel des Heeren, "laat ons er tien op Jezus richten!" "Is het duidelijk bewezen," zegt Vinet, "dat wij onze ellende niet uit het oog zullen verliezen, indien wij 't oog richten op Jezus Christus gekruisigd, omdat onze ellende als gegrifd staat op het kruis - 't is even zeker, dat wij, indien wij op onze ellende zien, Jezus Christus uit het oog kunnen verliezen, omdat het kruis van nature niet staat afgedrukt op het beeld onzer ellende." En hij voegt er bij: "Ziet op uzelf, maar

aan de voet van 't kruis en door Jezus Christus heen." De beschouwing van de zonde werkt slechts de dood, het aanschouwen van Jezus geeft het leven; wat de Israëliet in de woestijn genas, was niet het aanschouwen van zijn wonden, maar het zien op de koperen slang. ^{Num.21:9}

Op Jezus, en niet - is het nodig dit te zeggen? - op onze vermeende gerechtigheid. De krankste van alle krankten is hij, die meent gezond te zijn; de blindste van alle blinden is hij, die meent te zien. ^{Joh.9:41} Is 't gevaarlijk, lang het oog te vestigen op onze maar al te werkelijke ellende, veel gevaarlijker is het, met een zeker welbehagen te bouwen op ingebeelde verdiensten. Op Jezus, en niet op de Wet. De Wet beveelt, maar geeft geen kracht om die bevelen ten uitvoer te brengen. De Wet veroordeelt altijd, maar vergeeft nimmer. Plaatsen wij ons weder onder de Wet, dan onttrekken wij ons aan de genade. Naarmate wij van onze gehoorzaamheid het middel tot onze zaligheid maken, naar die mate verliezen wij onzen vrede, onze kracht, onze blijdschap, daar wij vergeten, dat Jezus is "het einde der Wet tot rechtvaardigheid van een iegelijk, die gelooft." ^{Rom.10:4} Zodra de Wet ons genoodzaakt heeft, in Hem onze enige Zaligmaker te zoeken, is 't ook aan Hem alleen om gehoorzaamheid van ons te eisen - een gehoorzaamheid met niet minder dan geheel ons hart en de verborgenste onzer gedachten, die echter niet meer een ijzeren juk en een ondraaglijke last, maar een zacht juk en een lichte last geworden is. 't Is een gehoorzaam-

heid, die Hij tegelijkertijd lieflijk en verplichtend maakt. Hij legt haar in 't hart, terwijl Hij haar voorschrijft; en, wel beschouwd, is zij niet zozeer een gevolg van onze zaligheid, als wel een deel van die zaligheid zelf - en, evenals al 't overige, louter genade.

Op Jezus, en niet op hetgeen wij voor Hem doen. Te zeer met onzen werkring vervuld, kunnen wij onzen Meester vergeten; men kan de handen vol en het hart toch ledig hebben. Altijd vol van de Meester, dan is 't wel niet mogelijk, dat wij onze roeping vergeten; is 't hart brandende van liefde voor Hem, hoe zouden dan de handen tot Zijn dienst ledig kunnen zijn?

Op Jezus, en niet op het schijnbaar gelukken van onze pogingen. Het schijnbaar gelukken is niet de maatstaf van het inderdaad goed gelukken. Buitendien heeft God ons niet het bevel gegeven, in onzen arbeid te slagen, maar van te arbeiden. Van die arbeid zal Hij ons rekenschap vragen, niet van het welgelukken onzer pogingen; waarom zouden wij ons dan daarover verontrusten? Aan ons is het zaaien opgedragen. God is het, die de vrucht plukken zal, zo niet heden dan morgen; indien niet door ons, dan door anderen. Ook dan, wanneer ons werk met een goede uitslag wordt bekroond, is 't altijd gevaarlijk daarop te zien: wij zijn of zo geneigd aan ons zelf iets daarvan toe te kennen, of zo bereid ons te gewennen aan 't vertragen in de ijver, zodra wij de vrucht niet meer gedurig zien; en dan juist moesten wij met verdubbelde geestdrift arbeiden. Zien wij op de goede uitslag, dan wandelen wij

door aanschouwen ; zien wij op Jezus, en volharden wij in 't navolgen en dienen van Hem, in weerwil van al wat in staat is de moed in ons te doen zinken, dan wandelen wij door geloof.

Op Jezus, en niet op de geestelijke gaven, die wij reeds ontvangen hebben, of die wij thans van Hem ontvangen. Wat betreft de genade, die wij gisteren ontvingen, zij behoort met het werk van gisteren tot het verleden. Diezelfde genade kunnen wij thans niet meer gebruiken, en wij moeten er niet langer bij stilstaan. Wat betreft de genade, ons heden geschonken om onze roeping van onzen dag te vervullen, zij is ons niet geschonken om haar slechts te genieten, maar om haar te gebruiken; niet om haar in onze hand te doen klinken en ons rijk te achten, maar om haar dadelijk te besteden en daarbij arm te blijven, "ziende op Jezus."

Op Jezus, en niet op de mate der smart over onze zonden of der verootmoediging, die zij in ons werkte. Indien wij slechts verootmoedigd genoeg zijn om in onszelf niet langer enig behagen te scheppen; bedroefd genoeg om op Jezus te zien, opdat Hij ons van de zonde verlosse, dan is dit al wat Hij van ons vraagt. Ook is deze blik, meer dan al het overige, in staat om ons tranen van berouw te doen storten en onze hoogmoed te breken. En wanneer het aan ons gegeven wordt, evenals aan Petrus, bitterlijk te wenen, ^{Luk.22:62} mogen dan toch onze betraande ogen meer dan ooit gevestigd blijven op Jezus; want zelfs ons berouw zou ons tot een valstrik worden, indien wij meenden in zekere mate door onze tranen

de zonde uit te wissen, welke niets in staat is weg te nemen dan alleen het bloed van het Lam Gods.

Op Jezus, en niet op de overvloed van onze blijdschap, de verzekerdheid van ons geloof, of het vuur van onze liefde. Immers, zodra de liefde schijnt te verkoelen, de verzekerdheid begint te wankelen, of de blijdschap te verminderen - hetzij ten gevolge van onze ontrouw, of tot beproeving van ons geloof - lopen wij gevaar te menen, bij 't verlies van geestelijke genietingen, dat wij ook onze kracht hebben verloren, en weldra ons over te geven aan schadelijke moedeloosheid, zo niet aan lafhartige werkeloosheid, en misschien aan schuldig morren. Laat ons toch niet vergeten, dat, indien het geestelijk genot met zijn lieflijkheid ons begeeft, het geloof en zijn kracht ons nochtans overblijven; en om "altijd overvloedig te zijn in 't werk des Heeren" ^{1Kor.15:58} moeten wij zonder ophouden zien, niet op onze onbestendige harten, maar op Jezus, die altijd dezelfde blijft.

Op Jezus, en niet op de trap der heiligmaking, die wij hebben bereikt. Indien niemand zich een kind van God mag achten, zolang hij in zijn hart nog vlekken vindt en in zijn leven nog menig treurig struikelen moet betreuren, wie zal dan de blijdschap der zaligheid kunnen genieten? Maar niet tot die prijs bezitten wij die vreugde. Heiligheid is de vrucht van onze verlossing, maar is daarvan niet de wortel. Het werk van Jezus Christus voor ons, verzoent ons met God; het werk van de Heilige Geest in ons, ver-

nieuwt ons naar Zijn gelijkenis. De onvolmaaktheid van een oprecht geloof, maar nog weinig bevestigd en weinig vruchtbaar, verandert niets aan de volheid van het volmaakte werk van de Zaligmaker, noch aan de gewisheid van Zijn onwankelbare belofte, die het eeuwige leven verzekert aan een iegelijk, die op Hem vertrouwt. Dit vertrouwen op de Verlosser is juist het ware middel om Hem beter te kunnen gehoorzamen, en slechts in de vrede door de vergeving onzer zonden is de ziel sterk tot de strijd. Aan hen, die, van deze zalige waarheid misbruik makende, lichtvaardig mochten toegeven aan geestelijke verslapping, en aan 't geloof, dat zij menen te bezitten, een recht ontlenen om de heiligheid, welke zij niet deelachtig zijn, licht te achten, herinneren wij deze hoogst ernstige betuiging van Paulus: "Die van Christus zijn, hebben het vlees gekruisigd met de bewegingen en begeerlijkheden"; ^{Gal.5:24} en het woord van Johannes: "Wie daar zegt: ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, die is een leugenaar, en in dien is de waarheid niet." ^{1Joh.2:4} En het getuigenis van Jezus zelf: "Een ieder boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in 't vuur geworpen." ^{Mat.7:19} Op Jezus, en niet op ons geloof. De laatste list van de vijand, wanneer hij niet vermag ons op iets anders te doen zien, is onze ogen van onze Heiland af te wenden en op ons geloof te richten, en aldus ons de moed te doen ontzinken, indien ons geloof zwak, of ons hovaardig te maken, indien het sterk is: in beide gevallen met het doel

ons te verzwakken. Want onze kracht komt niet van ons geloof, maar van de Heiland door het geloof; niet door het zien op de blik, dien wij op Jezus richten, maar door het zien op Jezus zelf. Op Jezus, dan zullen wij, niet slechts zonder gevaar, maar tot heil onzer zielen, van Hem en in Hem leren kennen, wat ons goed is te weten van de wereld en van onszelf, van onze ellende, van de gevaren, die ons omringen, de gaven die wij bezitten, de overwinningen die wij behaald hebben - alle dingen betrachtende in het ware licht, omdat Hij ze ons zal doen zien, en dat wel op die tijd en in die mate, dat deze kennis in ons vruchten kan dragen van ootmoed en wijsheid, van dankbaarheid en moed, van ijver en gebed. Al wat voor ons wenselijk is te weten, zal Jezus ons leren; wat wij van Hem niet zullen leren, zal ons van meer nut zijn het niet te weten.

"Ziende op Jezus" gedurende de tijd, die wij nog op aarde zullen vertoeven; op Jezus van ogenblik tot ogenblik, zonder afgetrokken te worden noch door herinnering aan een verleden, dat achter ons ligt, noch door de bezorgdheid voor een toekomst, waarvan wij niets weten.

Op Jezus nu, indien wij nog nimmer op Hem zagen; op Jezus wederom, indien wij ophielden zulks te doen ; alleen op Jezus, voortdurend op Jezus, altijd op Jezus, met een steeds gestadiger en vaster blik, "naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd wordende van heerlijkheid tot heerlijkheid", ^{2Kor.3:18} verwachtende aldus de ure, waarin Hij ons roepen zal, om van deze aarde naar de hemel, van de tijd naar de eeuwigheid over te gaan - die beloofde, die gezegende ure, waarin ten laatste "wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is." ^{1Joh.3:2}

Het werkende Woord

Christendom is naar strikt Bijbelse maatstaven geen religie in "geboden en inzettingen bestaande". ^{Ef.2:15; Kol.2:14,20} Integendeel. Verlossing van de heerschappij der "onprofijtelijke" wet ^{Heb.7:18} is kenmerkend voor het leven van de (nieuwtestamentische) Christen. Niet de (oudtestamentische) Mozaïsche wet, maar de genade van Christus, de nieuwtestamentische Hogepriester, is de hoogste norm voor de gelovige. Wat de wet niet kon bewerkstelligen, ^{Rom.8:3} wordt gerealiseerd door de genade die in Christus Jezus is. ^{Joh.1:17} Het Evangelie - de prediking van het Nieuwe Verbond - leert ons niet te vertrouwen op de mens onder wetten en regels, maar op de kracht van Gods genade die in onze zwakheid zou worden volbracht. ^{2Kor.12:9} Het is die kracht die áán ons, ín ons en dóór ons wordt geactiveerd door het levende en krachtige Woord van God. ^{Heb.4:12} Niet de wet - die ons zegt wie wij zijn en wat wij moeten doen - maar Gods Woord - dat ons zegt Wie Hij is en wat Hij doet - is de drijvende kracht die mensenlevens verandert. "Het Woord der prediking... Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft." ^{1Thes.2:13}
Dit is het onderwerp van de komende contactdag in Apeldoorn op 9 januari.

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 24 sep,
8/22 okt, 5/19 nov, 3/17 dec, 28 jan,
11/25 feb, 10/24 mrt, 7/21 apr,
19 mei; 19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2;
Het boek Openbaring

APELDOORN

9 jan, 12 mrt, 14 mei; 10 sep; 12 nov;
zaterdag, 10:00 tot 16:00 uur;
Het Bolwerk, Ravelijn 55;
Nederlands Bijbelstudie Contactdag
onderwerp 9 januari:

Het Werkende Woord

ROSMALEN woensdag 27 jan,
10/24 feb, 9/23 mrt, 6/20 apr; 20:00
uur; De Biechten,
Vincent v. Goghlaan 1
Losse onderwerpen

LEERDAM zondag 31 jan, 28 feb,
27 mrt, 24 apr, 22 mei, 19 jun;
10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a;
De brief van Jakobus

LINSCHOTEN maandag 25 jan, 8/22
feb, 7/21 mrt, 4/18 apr, 2 mei; 20:00
uur;
"Bij de tol", Nieuwe Zandweg 12;
David en zijn Huis

BEEKBERGEN zondag 7 feb; 17 apr;
10:30 uur, "De Hooge Weyde"
Dorpsstraat 28-36

OLDEBROEK dinsdag 26 jan,
9/23 feb, 8/22 mrt, 5/19 apr, 3 mei;
19:45 uur; Stationsweg 43;
Christus in de Psalmen

BEVERWIJK zondag 1 mei, 10 jul;
10:00 uur;
B.H.K.-gebouw, Groenelaan 74

OLDEBROEK zondag 17/31 jan,
14/28 feb, 13/27 mrt, 10/24 apr,
8 mei; 17:00 uur;
L.H.N.O. gebouw;
Van Sytzamalaan 3

DRACHTEN donderdag 21 jan,
4/18 feb, 3/17/31 mrt, 14/28 apr;
20:00 uur; Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31;
De brief aan Filippi

URK dinsdag 19 jan, 2/16 feb, 1/15/29
mrt, 12/26 apr, 10 mei; 19:30 uur;
't Sangetje, Staartweg 22a;
Het boek Exodus

EMMEN maandag 18 jan, 1/15/29
feb, 14 mrt, 11/25 apr, 9/23 mei;
19:30 uur; Ichthuskerk,
Walstraat 21;
De profet Jesaja

URK zondag 24 jan, 6 mrt, 17 apr;
17:00 uur;
Rode Kruisgebouw, Wijk 8-2;
Gelijkenissen en Tekenen

Duurzame energie

*Iets duurzaam is bestemd om te duren. Als het duurzaam is, gaat het lang mee. Althans, volgens Van Dale. Door het milieuloket(.nl) wordt den volke kond gedaan, dat "duurzame energie een verzamelterm is voor energiebronnen die uit 'hernieuwbare' bron kunnen worden gewonnen. Het kenmerk van duurzame energie is dat de winning ervan **niet leidt tot het uitputten van een voorraad.***

We onderscheiden twee vormen. Allereerst zijn er bronnen van duurzame energie die elektriciteit opwekken. Te denken valt aan windenergie, (fotovoltaïsche) zonne-energie, waterkracht en bio-energie. Daarnaast zijn er bronnen van duurzame energie die warmte produceren. Te denken valt hierbij aan aardwarmte, (thermische) zonne-energie en warmtepompen (omgevingsenergie)."

Interessant. Maar.....

.....de belangrijkste bron van duurzame energie heeft men helaas vergeten. Dat is: "Gods Woord, dat ook werkt (Grieks: energeo) in u, die gelooft." ^{1Thes.2:13}

"Gods Woord" dat is.... "krachtig" (Grieks: energes). ^{Heb.4:12}

Dat Woord van God is de onuitputtelijke scheppende kracht, waardoor "alle dingen zijn gemaakt" ^{Joh.1:3} en het "onvergankelijke en eeuwigblijvende zaad" waardoor wij worden "wedergeboren tot een levende hoop." ^{1Pet.1:23, 3}

De duurzame energie van dat Woord is ons onderwerp in Apeldoorn op 9 januari. Hartelijk welkom iedereen!

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift." In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbel-studie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, collegedagen en conferenties, studiereizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes; de uitgave van brochures en deze circulaire. *Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.*

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976

Internet

www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

NL03 INGB 0005 5676 69
NL88 RABO 0308 7470 46
ten name van
Nederlands Bijbelstudie Centrum

Giften voor de tentevangelisatie

NL87 RABO 0103 5810 06
ten name van
N.B.C. Evangelisatie